

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς** τῆς **Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1902. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμῶντες τὰ ἔγγραφοι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δεκαετίας συνήγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπαρτογού διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αἱ ἐκλογαὶ καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν νέων ἀρχόντων—
Αἱ νέαι ἐριδες—Ὁ μητροπολίτης καὶ τὰ Πατριαρχεῖα—Ἡ Ζωσιμαία—Αἱ ἰταλικαὶ ἐνέργειαι.

Φωνὴ λαοῦ φωνὴ Θεοῦ! Τοῦ λογίου τούτου ἡ ἀναμφήριτος ἀλήθεια, τρανῶς ἀπεδείχθη ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, αἵτινες μετὰ τότης σφοδρότητος καὶ μετὰ τοσούτου πάθους διεξήχθησαν πρὸ ἐβδομάδος ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ἡπείρου. Ὁ ἡπειρωτικὸς λαὸς βραχνίζει καὶ κρίνει τὰ πράγματα οὐχὶ ἐπηρεαζόμενος ὑπὸ τούτου ἢ ἐκείνου, ἀλλὰ σταθεμεῖται τὰ τε καλὰ καὶ τὰ κακὰ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἰδίας πείρας καὶ ἀντιλήψεως. Πρὸ διετίας ἡ νῦν ἀποτυχούσα μερίς κατάρθωσε τὰ ἐπιτύχη ἐν τῇ ἐκλογῇ ἐφοροεπιτροπείας διευθυνούσης, ὡς γνωστόν, τὰ κοινοτικά, ἐκπαιδευτικά καὶ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ὑποσχέθεισα πολλά, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχῇ ὀλίγην ἐπέδειξεν ἰκανότητα καὶ τὴν ἐκτέλῃσιν τῶν ὑποσχέσεων ἀνέβαλεν ἐπ' ἀόριστον. Ἡ πολυσύνθετος αὕτη ὁμάς, ἡ πολυκέφαλος αὕτη ὕδρα, ἐν κομματικῷ στροβίλῳ περιδουμένη ἐν μόνον ἐπέδωκε, τὴν φιλαρχίαν. Κατέρριψε τὸ γηραιὸν οἰκοδόμημα τῆς Ζ. Σχολῆς καὶ προέβη εἰς τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς, ἐλπίζουσα μὲν εἰς ἐράνους, ὡς θετικὸν δὲ καταφύγιον ἔχουσα τὸ ταμεῖον τῆς κοινοτικῆς περιουσίας τῆς πόλεως, ἐξ οὗ ἡδύνατο νὰ ἀντλήσῃ στρογγύλα ποσὰ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ δαπανηροῦ ἔργου. Ἡλπιζε νὰ ρίψῃ οὕτω σποδὸν εἰς τὰ ὄμματα ἐπίστων τινῶν πολιτῶν καὶ ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ἡ μόνη ἐφοροεπιτροπεία, ἥτις κατορθοῖ μεγαλεπήβολα. Ἵνα ἀποδείξῃ δὲ τοῦτο ἐμπράκτως ἐσπευσεν οὐδὲ περὶ ἀσθέντου μεριμνήσασα (οἱ ἐνταῦθα γινώσκουσι τὰ πράγματα· ἴσως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ τι πλέον) πρὸ τῶν ἐκλογῶν νὰ καταθέτῃ μὲν πανηγυρικῶς τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Ζ. Σχολῆς νὰ διανεμῇ δὲ ἐντυπον λογοδοσίαν περὶ τῆς κοινοτικῆς περιουσίας τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν συνετέλεσαν εἰς τὴν πτώσιν τῆς κομπορημονούσης ἐφοροεπιτροπείας! Ὁ θεμέλιος λίθος ἐκρίθη ὡς ἐκλογικὸν δόλεον, ἡ δὲ ἐντυπος λογοδοσία πᾶν ἄλλο ἢ ἡ ἀλήθεια τῶν πεπραγμένων, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ ἡ νῦν ἐπικρατήσασα μερίς ἐσπευσε νὰ ἀναιρέσῃ τὰς πλάνας καὶ διὰ τῶν ἀριθμῶν καταδείξῃ πῶς ἀκριβῶς ἔχουσι τὰ πράγματα. Ὁ λαὸς ἐβασάνισεν ἀμφοτέρωθεν, ἐπέστη δὲ ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐφοροεπιτροπείας ἦσαν ἀκατάλληλα πρὸς εὐδωσίαν τοῦ ἔργου. Ἐστιγμᾶτις λοιπὸν καὶ κατέρριψεν οἰκτρῶς αὐτοὺς. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος ἠττήθη ἦτταν οἰκτρῶν, καθ' ὅσον μετὰ τὴν ψηφοφορίαν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν δικαιοῦχων πολιτῶν τὴν μυδροβολήσασαν αὐτοὺς οὐδ' ἐτόλμησε νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἀνεδείχθη δὲ νικητὴς διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας ὁ δικηγόρος καὶ πλούσιος γαιοκτῆμων Δ. Κίγκος μετ' ἀπάσης τῆς

μερίδος αὐτοῦ. Εἰς τὴν νικήσαντα ταύτην μερίδα δὲν στηρίζει μόνον ὁ λαὸς τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ κράτιστοι τῶν ἐπιστημόνων. Ἡ ἐφορεία ἀποτελεῖται νῦν ὑπὸ τοῦ Δ. Κίγκου δικηγόρου, Γ. Τζέτζου δικηγόρου, Στ. Χατζῆ ἱατροῦ καὶ Ν. Κοζαντζῆ λογίου καὶ εὐυτολήπτου ἐμπόρου. Ἐχμεν ἅπαντες πεποίθησιν εἰς τὴν ἐφορείαν ταύτην καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐνούμενοι εἰς ἱκανοὶ οὗτοι ἐφοροὶ πρὸς τὴν ἤδη ὑπάρχουσιν ἀξιοτίμον ἐπαρχιακὴν ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπείαν, θέλουσι φέρει εἰς ταχὺ καὶ οἷσιον πέρας τὴν οἰκοδόμησιν τῆς σχολῆς, λελογισμένως καὶ μετὰ σώφρονος οἰκονομίας βρύνοντες, ἵνα μὴ αὐξήσῃ ὑπερμέτρως τὸ καὶ ἤδη λίαν ἐπαχθὲς καὶ δυσβάστακτον φορτίον τῶν χρεῶν.

Ὡς μὴ ὤφειλε, τὰ πράγματα δὲν ἔμειναν ἐκεῖ ὅπου ἐπεριμέναμεν μετὰ τὴν ἦτταν τῆς «Κόσας» εἰς ἐπιτηδῆσαντες εἰς τὴν ἀρχὴν «Βλιόριδες» τὰ ἔκαμιν κυριολεκτικῶς θάλασσα· ἀληθεῖς μίμηται τῶν ἐκ Βλιόρας (Αὐλῶνος) κατὰ περιόδους στρατολογουμένων ὀλιγίστων Ἀλβανῶν, ἅμικ συνελθόντες ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει πρὸς συγκρότησιν γενικῆς συνελεύσεως, δὲν ἠρκεστήσαν εἰς τὸ νὰ συζητήσωσι ψυχραίμως καὶ πατριωτικῶς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν, ἀλλὰ βλέποντες ὅτι εἰ πλείστοι τῶν πολιτῶν ψηφοφόρων ἦσαν μὲ τὸ μέρος των, φωνῇ, βοῇ καὶ ἀλλαλαγμῷ, ἀφοῦ ἐκέρδησαν τοὺς καλποφύλακας καὶ χωρὶς νὰ περιμένωσι τὰ ὀριστικά ἀποτελέσματα, καθαιροῦσιν οἱ γεναῖοι τοὺς προκατόχους των, φωνάζουσι τὰ ἐξ ἀμάξης ἀποκαλοῦντες τοὺς ἐπαρχιώτας ἀκανθοχοίρους καὶ ἀφοῦ εὗρον τὸν θεοφιλέστατον ἐπίτροπον τοῦ ἁγίου Ἰωαννίνων ὅτι ἦτο τοῦ χειροῦ των, ἐγείναν κύριοι τοῦ πεδίου ἐπὶ τέλους· οἱ ὀλιγότεροι τοῦ ἡμίσεως τῶν ψηφοφόρων βλέποντες ὅτι τὰ πράγματα ἔλαβον ἄλλην ὄψιν, ἀπέσχον νὰ δώσωσι ψῆφον τελειωτικὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὅλου σώματος· τί συνετέλεσεν εἰς τὴν πανηγυρικὴν τῆς Βλιόρας νίκην ἀδυνατούμεν ἀκριβῶς νὰ εἰπώμεν· οὐχ ἦτταν τὰ ἀρνάκια τῆς Βρυτίστιας, ὁ ἀφειδῶς διαμοιρασθεὶς οἶνος καὶ τὰ πλουσιοπαρόχως διασκορπισθέντα μετζίτια ἐδείχθησαν πλέον ἢ τελεσφόρα. Ἐπὶ τέλους τὸ πρᾶγμα ἐγένετο καὶ οὐδεὶς ἀντιλέγει ὅτι ἡ μερίς τοῦ κ. Κέγκου ἐνίκησε· τὰ ἐκλεγέντα πρόσωπα, τὰ πλείεστα εἶνε ἄξια προεξάρχοντος τοῦ ἀρχηγοῦ· τί ὅμως νὰ εἰπώμεν καὶ διὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν; ὁ δώσας τὴν ψῆφόν του Ἰωαννίτης πρέπει νὰ ἐρυθριᾷ ἀναλογιζόμενος ὅτι δίδει τὴν ἀρχὴν εἰς ἀνθρώπους τῶν ὁποίων ἡ θέσις ἢ κοινὴ καὶ ἠθικὴ, ἂν ἦσαν ἄλλοι, θὰ ἦτο πολὺ διαφορετικὴ· ὅχι μόνον ἐφορον, ἀλλ' οὕτω θωρῶν κοινῷ καταστήματι δὲν ἔπρεπε ν' ἀναδείξῃ ἕνα τοιοῦτον· ἡ μικρὰ μας κοινωνία θημβουμένη καὶ ὑπνωτιζομένη πολλάκις ἐσφαλλε· ἔπρεπε ἐφέτος νὰ ἀπέπτυσεν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον. Ζήτημα τώρα σπουδαῖον καὶ πολὺ λεπτόν εἶνε ἂν θὰ μείνῃ ἡ νῦν ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἐπιτροπεία. Τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ ἐστάλησαν εἰς Κων(πολιν), εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων Γρηγόριον· οἱ νῦν ἐλθόντες εἰς τὴν ἀρχὴν ἐννοοῦν παντὶ σθένει ν' ἀφαιρέσουν τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας· κατὰ πόσον ἔχουν δίκαιον ὁ καιρὸς θὰ τὸ δείξῃ καὶ λίαν προσεχῶς· ἡ Α. Σεβασμιότης

ὁ ἅγ. Ἰωαννίνων ἀπήντησε χθὲς τηλεγραφικῶς τὰ ἐξῆς περίπου: «Βαθέως συνεκίνησεν ἐκκλησίαν, δημόσιον καὶ πατριώτας ἢ φιλονεικία ἀντιπροσωπείας τῆς πόλεως καὶ ἐπιτροπῆς ἐράνων (ἀνεγέρσεως). Ἐν ὀνόματι Ζωσιμαδῶν ἐξοικονομήσατε τὸ πρᾶγμα· ἄλλως ἀναμείνατε ἀπόφασιν συνόδου· αἱ συνδρομαὶ ἐπαυσαν· εἶμαι ἀνήσυχος». Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λυπηρότατον ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, ὅτι τὰ πράγματα ἐφθασαν εἰς τοιοῦτο σημεῖον οὐδύτητος. Πρέπει οἱ φιλότιμοι Ἰωαννῖται καὶ ἐπαρχιώται νὰ μὴ ἀκούωσι τὰς ἀκαίρους φωνασκίας τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, οὔτε τὸ ἐπιθετὸν «σκαντζόχοιροι», ὅπερ πολὺ κακῶς εἰς ἄζεστος ἐθῆκεν εἰς τὴν μέσσην, οὔτε ἄλλα παιδιὰ καὶ μικροφιλότιμα νὰ εἰσχωρήσουν· ἡ Ζωσιμαία Σχολὴ πρέπει πρὸ παντός νὰ οἰκοδομηθῇ ὅτι τάχιστα· πρέπει οἱ κύριοι ἐνδιαφερόμενοι, πρέπει ἡ μεγάλη ἐκκλησία νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς· ἂν τὰ πράγματα δὲν ἐξοικονομηθῶσι ταχέως, ὁ ζῆλος τῶν ἐξ Ἡπειρωτῶν θὰ ἀμβλυθῇ πολὺ φοβούμεν· τοῦτο δὲ ἔσται μεγάλη ἐθνικὴ ζημία, τώρα μάλιστα, ὅπου καὶ οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ προθυμοποιοῦνται καὶ βιομηχανικὰς σχολὰς καὶ κλασικὰς ἐκπαιδευτήρια καὶ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια νὰ ἐγκαθιδρύσωσιν εἰς Ἰωάννινα.

ΣΗΜ. «Φ. Ἡπείρου». Δημοσιεύοντες τὰς ἀνωτέρω δύο ἀνταποκρίσεις τὴν μίαν ἐντελῶς διάφορον τῆς ἄλλης ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκφέρωμεν βραδύτερον καὶ τὰς ἡμετέρας κρίσεις.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΙΜΑΡΡΑΣ

Τὸ δικαστήριον Ἰωαννίνων ἐξέδωκε βούλευμα ἐνοχοποιῶν τὸν ἐκ Δρουμάδας Λουκά Ζοῦπα καὶ ἐκ Χειμάρρας Μήλιον Ἰωάννην, ὡς ἐνεχομένους εἰς τὸν φόνον τοῦ προκρίτου Ὀδυσσεὺς Κασνέστη, ἀπήλλαξε δὲ τῆς κατηγορίας τοὺς συγκατηγορηθέντας Πολιάρχους ἐκ τοῦ χωρίου Κυπαρό.

—Εἰς τὸ χωρίον Βοῦνο ἀπεβίωσεν ἐσχάτως ὁ καπετὰν Φῶτος Μιχάλης πιτῆρ τοῦ ἐν Μανσοῦρα τῆς Αἰγύπτου ἐμπορευομένου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος τιμῶντος Κωνσταντίνου Κασνέστη. Ὁ ἀποβιώσας γεροκαπετάνος ἀνῆκεν εἰς τὴν ὀτημέραι ἐκλείπουσαν μεγάλην γενεάν τὴν ἀκμάσασαν συγχρόνως μὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ «Ἐθνους» εἶχε λάβει ἐνεργὸν μέρος μετὰ πλείστων ἄλλων συγχρόνων του εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, κατὰ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Γκιολέκα ἐδράσεν ὡς ὁπλαρχηγὸς διαπρέψας, ὅποτε ἔλαβε καὶ ἐπικίνδυνον τραῦμα διατρυπήσας ἐχθρὴν σφαῖραν τὸν λαιμὸν του. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη καὶ ἀνταξία τῆς εὐλαθείας καὶ τοῦ θαυμασμοῦ, οὗ ὑφ' ὀλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ὁ μεταστάς ἀπῆλθεν.

—Ὁλόκληρος ἡ Διὰπουρία καταμαστιέται ὑπὸ πείνας. Εἰς ταύτην συντελεῖ κατὰ μέγα μέρος ἡ κυβερνητικὴ καταπίεσις πρὸς εἰσπραξίν τῶν πολλαπλῶν καὶ βαρυτάτων φόρων. Ἡ Ἀλβανία ὀλόκληρος συνταράσσεται ἀπὸ τὰς ἐξῆς προπαγάνδας, τῶν εὐφρονούντων ὅμως τούτων Χριστιανῶν καὶ Τούρκων διακαῶς πόθος εἶνε ἡ συνένωσις τῆς Ἀλβανίας μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πλείστον τῶν προύχοντων καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Διὰπουρίας οὐκ ἐπιδολεῖ ἀνεξάρτητον ἡγεμονίαν ὑπὸ τὴν Α. Β. Γ. τὸν πρίγκηπα Νικόλαον. ἴσως ἡ θεία πρόνοια, μετ' ὅλην μας τὴν

κακομοιρία νὰ ἐπιφυλάσῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα μέλλον ἀντάξιον αὐτῆς, ἀλλὰ . . . (ὡν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει).

— Τὸ ἱστοφόρον πλοῖον τοῦ Πέτρου Ρήτου ὁπὸ χωρίον Βουνο συνεπεία τρικυμίας ἐξώκειλεν εἰς τὴν ἐν Κερκύρα ἀκτὴν Σιόβρι. Ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες ἐσώθησαν, ἀλλὰ τὸ πλοῖον ὑπέστη μεγάλην ζημίαν.

— Εἰς τὸ χωρίον Σμοχθίνα ἐδολεφονήθη ὁ Ντοῦλε Ζωτός, ὁ πλουσιώτερος μεταξὺ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου τούτου· καὶ ὅμοιον τρόπον ἀπέθανον προηγουμένως καὶ οἱ δύο τοῦ ἀδελφοί.

— Συλλήψεις ὠδήγηθη εἰς Ἰωάννινα, ἵνα ἐκείθεν ἀποσταλῇ εἰς Κων)πολιν ὁ Τζεμάλ-βέης ἐξ Αὐλῶνος· διαδίδεται ὅτι κατηγορήθη οὗτος ὡς ἀναμιγνύμενος εἰς τὴν ἰταλικὴν προεργασία.

— Ἐν Κερκύρα διαμένει πρὸ καιροῦ ὁ εὐγενέστατος νέος Νούρη Βίλας Φρόσαρης γόνος τῆς περιφημοῦ οικογενείας τοῦ Ἀδδουλ-βέη Φράσαρη. Ἦ ἀποστολὴ αὐτοῦ εἰς Κέρκυραν ἀποβλέπει τὴν ἐν Κερκύρα σύστασιν Ἀλβανικῆς Σχολῆς καὶ Ἀλβανικοῦ Κέντρου. Ὁ εὐγενὴς οὗτος νέος εἶνε θιασώτης τῆς ιδέας τῆς ἀνεξαρτητικῆς ἀλβανικῆς ἡγεμονίας καὶ ἀκραφῆς φιλέλληνας, διότι ὡς προσβέβη, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀλβανοὶ εἶνε δύο ἀδελφοὶ ἀνήκοντες εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φυλὴν, ξένοι παντὸς εἰς τὴν χώραν αὐτῶν ἐπιδραμόντες ἔθνους καὶ αὐτόχθονες τῶν τόπων τούτους κατοικοῦσιν, ἐχρῶσι δὲ κοινὰ τὰ συμφέροντα ἀπέναντι τῶν περιστοιχιζόντων καὶ ἀπειλούντων αὐτοὺς ξένων καὶ ἐνεκεν τούτου ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἡ ἀμειβία ἐπ' ἀγαθῷ ἀμοτέρων σύμπραξις.

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

τῇ 15 Μαρτίου 1902

Ἡ δεκάτη ἐβδόμη Ἰανουαρίου ἐωρτάσθη ἐν ταῦθα λίαν μεγαλοπρεπῶς· πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων νεοκέρτορος Ἀγίου Γεωργίου, τελεσθεῖσης λαμπρᾶς πανηγύρεως ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναφ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, καὶ ἦν παρῆσαν οἱ καθηγηταί, ἑλληνοδιδασκαλοὶ καὶ δημοδιδασκαλοὶ μετὰ τῶν μνηστῶν τῶν ὧς καὶ ἄπαντες οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημούντες Ἰωαννίται καὶ οἱ ἐκ τῆς οὐλῆς Ἡπείρου καταγόμενοι, πρὸς δὲ πλείστοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας πρωτεύοντος τοῦ ὁρατοῦ φύλου· κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πανηγύρεως ἡ φιλαρμονικὴ μουσικὴ τῆς πόλεως μας ἐπαίνει· διάφορα ἐμβατήρια. Ἐπίσης λίαν μεγαλοπρεπῶς ἐωρτάσθη καὶ ἡ τριακοστὴ Ἰανουαρίου, ἐπέτειος ἐορτῆ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ψαλίσας τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναφ τῆς Παρηγορητρίας, καὶ ἦν παρευρέθησαν ἐπίσης οἱ καθηγηταί, ἑλληνοδιδασκαλοὶ ἀμοτέρων τῶν φύλων, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων.

Προχθὲς ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ ὑποστράτηγος κ. Κωνσταντῖνος Σμολένσκις καὶ ἐπεθεώρησε τὴν ἐνταῦθα φρουράν. Ἐγένετο αὐτῷ λαμπρὰ ὑποδοχὴ, ἐξελεθόντων αὐτοπροσώπως πλείστων πολιτῶν, κατέλυσε δὲ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν ἀδελφῶν Καζαντζῆ τὴν ἐπομένην ἐγένοντο γυμνάσια λόχου καὶ τάγματος ὑπὸ τὸ ἄμεσον πρόσταγμα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Γεωργίου Ρουβάλη· ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλήρης. Ὁ κ. Σμολένσκις ἔμεινε εὐχαριστιμένος λίαν. Ἀύριον ἀναχωρεῖ διὰ Κέρκυραν. — Καίριον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁδεύοντος μνησὲς εὐχόμενος ψυχρότατον τοῦ θερμώτερου κατεβόλτος εἰς τὸ μνηδὲν, ἥδη δὲ ἐβελτίωθη ἐπασιθῶς, ἀρξαμένον τοῦ ἔαρος. Καίτοι ἐσθλὴν εἰς τὸ δούτερον ἡμῶν τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν τούτοις ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἐν τῇ ἀγορᾷ μας εἶνε λίαν μικρά, ἐνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ πόλει μας πτωχείας. — Τὰ γραφῆντα ἐν ταῖς ἐφημερίαις περὶ τῆς σπασείας τῆς φρουρᾶς Ἰωαννίνων κατὰ τοῦ Ὁσμάν πασᾶ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἡπείρου εἶνε ἀνακριβῆ, καὶ ὅσον οὗτος εἶνε αὐτοκράτης τῆς φρουρᾶς, πατάσσει δὲ καὶ τιμωρεῖ ἀμελιχτῶς πάντα ἀδικούντας, ἀνεξαρτέτως φυλῆς καὶ θρησκευμάτων· ἐπομένως πάντες οἱ κάτοικοι εἰσὶν ὑπερευχαριστῆμένοι παρ' αὐτοῦ, τῶν κακοποιῶν ἀνθρώπων ἐκδιωκομένων

καίθεν. Ὅθεν ἄπαντες οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημούντες Ἡπειρώται ἐκφράζουσι πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν τοιαύτην αὐστηρότητα καὶ τάξιν του, παρακαλοῦντες τὴν Α. Ἐξουχίαν, ὅπως ἐπιτηδῇ ἀπὸ τοῦδε τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας, ἥτις κατ' ἔτος ἀρχομένου τοῦ ἔαρος λυκαίνεται τὴν δυστυχὴ Ἡπείρον. — Τὰ πέραν τῆς γεφυρᾶς Ἀρτῆς καταστήματα τοῦ Ὁμῆρ Ἀγᾶ, ἅτινα σήμερον ὑπάγονται ὑπὸ τὴν κυριότητα καὶ τὴν κατοχὴν τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων πλοῦνι ὁ Ἰσραήλ Μουχαράκ μόνον εἰσέτι κεκλεισμένα, μὴ ἐπιτρέποντος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τὸ ἀνοίγμα αὐτῶν χάριν τῆς Φιλιππιάδος, καίτοι οὗτος ἔχει λάβει φερμάνιον ἐκ Κων)πόλεως διὰ τὸ ἀνοίγμα αὐτῶν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ὡς εἶχμεν γράψει εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, ἡ ἐπέτειος τῆς ἐξηκονταετηρίδος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς τριανταετηρίδος τοῦ διοικητοῦ αὐτῆς κ. Στρεῖτ ἐπαγγυρήθη τὸ Σάββατον μετ' ἐκτάκτου λομπρόττος. Παρῆσαν ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, ἀντιπρόσωποι δὴν τῶν Τραπεζῶν καὶ Ἐταιριῶν, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὰ μέλη τοῦ Ἐλέγχου. Πρώτος ὁμιλήσας ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τριανταφυλλάκος ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, εἶτα ὁ κ. Ταβανόπουλος, εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς πρόεδρος τῶν συνελεύσεων τῶν μετόχων τῆς Τραπεζῆς ἀπεικονίσας τὴν ἐξέλιξιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἐβλεπε εἰτα τὸ λόγον ὁ κ. Στρεῖτ. Ὁ λόγος τοῦ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Μεγαλειότατε,

Ἐπιτρέψατε λέξεις ὀλίγας ἐν συγκινήσει βαθεῖα ἐξ ὁράματος τοῦ ἰδρύματος τούτου. Ἐπὶ τῇ ἐξόφῃ τιμῇ τῆς ὁποίας ἀπῆλυσεν σήμερον ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, ὡς ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ὑπὸ τὴν στέγην αὐτῆς. Ἐπὶ ταῖς ἐνδείξεσιν εὐνοίας, ἐπικεικῆς κρίσεως καὶ ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι τῇ ἐγένοντο κατὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἐορτὴν αὐτῆς σήμερον ἀπὸ μέρους οὐ μόνον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιερέως τοῦ ἱεροεργήσαντος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐκπροσωποῦντος τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν προεδρεύοντος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων κ. Ταβανόπουλου. Ἐπὶ ταῖς ἐνδείξεσιν εὐνοίας καὶ τιμῆς, τῶν ὁποίων ἀπολαύει ἐκ τῆς παρουσίας τῶν σήμερον συνελθόντων ἐνταῦθα Ἐπὶ ταῖς ἀπὸ πέραν τῆς ἑλληνικῆς χώρας ἀποσταλείσας παλαιῶν καὶ νεωτέρων ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἐξουσίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὲρ τοὺς διακοσμούς, παρὰ συλλόγων, ἐμπροκύνων σωματοειδῶν καὶ πολιτῶν. Ἐπὶ ταῖς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πολυαριθμοῦς εὐχαῖς, ἐν αἷς ὀφείλω νὰ μνημονεύσω τῆς εὐχῆς τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας, ὁ ὁποῖος ἀδελφὸς συγγένων τοῦ συστήσαντος τὴν Τράπεζαν ταύτην ἀειμνήστου Βασιλέως Ὁθωνος εὐπρεπτήν νὰ πέψῃ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς ἐξηκονταετηρίδος ταύτης καὶ τῆς τοῦ ἀρχαιοτέρου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν, τοῦ αἰῶνος Ρόταλφ τοῦ Λονδίνου καὶ τρίτον ἐνός τῶν ἀπογόνων τοῦ ἀειμνήστου Ἐυνάρδου τοῦ πρώτου συντελεσάντος εἰς τὴν ἱδρυσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, οὗ ἡ προτομή, μετὰ τῶν τῶν αἰδίου ἱδρυτοῦ καὶ πρώτου Διοικητοῦ Γεωρ. Σταύρου καὶ τῶν ἀειμνήστων ἑταίρων καὶ συμβούλων αὐτοῦ, Μάρκου Ρενιέρη, Εὐθύμιου Κεχαγιά, Γεωργίου Βασιλείου, Παύλου Καλλιγὰ κοσμοῦσι τὴν στοάν ταύτην. Ἐπὶ πάσαις ταῖς ἐκδηλώσεσι ταύταις, ὧν ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ὑπῆρξε τὸ ἀντικείμενον οὐδὲν ὑπολείπεται ταύτη, τοῖς μετόχοις, τῷ Συμβουλίῳ αὐτῆς, τοῖς διοικούντι αὐτήν, τῷ προσωπικῷ τῷ ὑπηρετούντι ἐν αὐτῇ ἡ ἐγκαρδίῳ εὐγνωμοσύνης ἐκδηλώσει εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ, εὐκρινούς εὐγνωμοσύνης καὶ ἐγκαρδίῳ εὐχαριστιῶν πρὸς πάντας τοὺς ἐκδηλώσαντας τὴν ἀγάπην, τὴν ὑποθήκην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν πρὸς τὸ ἱδρυμα τοῦτο καὶ

ἐγκαρδίῳ εὐχῆς, ὅπως μείνωμεν ἀξιοὶ τῶν ἐκδηλώσεων τούτων τοῦ Κράτους, τοῦ τόπου καὶ τῆς ἐν σχέσει τυγχανούσης πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀλλοδαπῆς. Ἡρῶμεθα διὰ διήγεσθαι πρὸς τὸν Θεόν, ὡς καταλήξομεν, ὅπως ὀφείλει νὰ καταλήγῃ πᾶς φιλόπολις Ἕλλην, ὡς καταλήξομεν διὰ τῆς εὐχῆς ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας καὶ τοῦ Βασιλέως μας.

Ζήτη ὁ Βασιλεὺς.

Μετὰ τοὺς λόγους οἱ Βασιλεῖς συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Στρεῖτ περιήλθον τὰ διάφορα διαμερίσματα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς συγχαράντες δὲ κατόπιν τὸν κ. Στρεῖτ ἀπῆλθον.

Εἰς τοὺς προσκεκλημένους προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικά, ἀναχώρησαν δὲ περὶ τὴν 1η μ. μ. ὁποῦ πρὶν-ἡμέρας συνεζήτησαν τὸν κ. Στρεῖτ. Ὁ πρὸς τῆς Γερμανίας ἐνεκρίσαν εἰς τὸν κ. Στρεῖτ, ὅστις, ὡς γνωστόν, συγγένων μετὰ τὴν ἐξηκονταετηρίδα τῆς Τραπεζῆς ἐβραβεύθη τὴν τριανταετηρίδα του, τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ ταξιάρχου Μιχαήλ, ἐν ἀπένεμνι αὐτοῦ ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Βαυαρίας.

Τὰ ληφθέντα συγχαρητήρια τηλεγράφημα εἶνε ἡπείρα.

Ἡ ἐορτὴ τῆς ἐξηκονταετηρίδος τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς τριανταετηρίδος τοῦ κ. Στρεῖτ ἐπαγγυρήθη μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος καὶ εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν ἐθαῖ-πάρχουσιν ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν μετὰ μακρὰν νόσον ἐτελεύτησεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς **Δημ. Μ. Καλλιφρονᾶς** γόνος τῆς ἀρχοντικῆς Ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας ἐγεννήθη τῷ 1844. Ἀποπεράσας δὲ τὰς σπουδὰς του ἐν Ἀθήναις καὶ γενόμενος ἀριστοῦχος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου μετέβη καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς Παρίσι. Κατόπιν διορίσθη ἀκούλυτος τῆς ἐν Λοιδίῳ Ἑλληνικῆς πρεσβείας ὅτε καὶ ἐνυμνήθη τὴν θυγατέρα, τοῦ ἐν Βιέννῃ τότε διαμένοντος Σπ. Τοπάλη τοῦ ἐκ Συρράκου τῆς Ἡπείρου. Ἐγκαταστάσις κατόπιν ἐν Ἀθήναις ἐξελέγη τῷ 1875 βουλευτῆς, τὸ 1879 δημοτικὸς σύμβουλος, τὸ 1885 ἐπίσης, τὸ 1883 βουλευτῆς, τὸ 1888 ὁριστ. σύμβουλος, τὸ 1895 ὁριστ. καὶ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ὡς βουλευτῆς, εἶτα ὡς δημοτικὸς σύμβουλος. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε πάντοτε Τρικυπικός, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἡκολούθησε τὸν κ. Θεοτόκην. Τῷ 1889 ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1899 ἐξελέθη ὡς ὑποψήφιος Δήμαρχος, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἐκτός τούτων ἦτο ἀντιπρόεδρος τοῦ Πτωχοκομείου καὶ μέλος τῆς Μουσικῆς Ἐταιρίας, τῶν Φιλοτέχνων, τοῦ Πανελληνίου γυμναστικοῦ συλλόγου, τοῦ Παρασσοῦ καὶ ἄλλων, ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Παράσημα ἔφερε τὸν ἀργυρῶν Σταύρον τοῦ Σωτήρος, τὸ Βαυαρικὸν τοῦ λαμπρ. β. τάξεως τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ καὶ τὸ Γαλλικὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Ὁ μεταστὰς ὑπῆρξε ἐξόχως φιλανθρῆς, εἶχε δὲ κληρὸν εἰς τὰ Πατήσια εἰς τὸν ὅποιον ἀποκλειστικὸς ἐκαλλιεργεῖ χρυσάνθεμα καὶ ζυμποῦλια, διεκρίνετο διὰ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὸ μελίχριον τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ καὶ τὴν συντηρητικότητα τῶν φρονιμάτων· ἀπελάμβανε δὲ ὡς ἐκ τούτου ἀμείριστον τῆς ὑπολήψεως καὶ ἀγάπης τῶν συμπολιτῶν του, παρεῖχε δὲ πρὸς πάντας προθύμως τὰς ὑπηρεσίας του καὶ τοὺς πάντας συνέτριχε καὶ ὑπεστήριξε. Κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἡπειρωτικὴν ἐπιτροπὴν ἥτις συστάθη πρὸς περιθάλψιν τῶν προσφύγων Ἡπειρωτῶν καὶ ἔπραξε πᾶν ὅ,τι δυνατόν ὥπως αὐξήσῃ τοὺς πόρους τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ θάνατος αὐτοῦ καὶ ὡς πολυτελοῦ καὶ ὡς πολίτου εἶνε μεγίστη ἀπώλεια διότι ὁ οἶκος αὐτοῦ ὑπῆρξε πάντοτε προσπύς εἰς ὅλους καὶ τὸ καταφύγιον πολιτῶν πάσης τάξεως. Τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ γενομένην τὴν πρῶτην τῆς Τετάρτης ἡκολούθησαν ἅπαντα ἡ ἐκκεκτὴ κοινωνία, πολῖται πάσης τάξεως, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὁ δῆμαρχος, μετὰ τὸ Διημερικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων, τὰ συμβούλια διαφόρων φιланθρωπικῶν καταστημά-

των καὶ συντεχνιῶν, τὸ προεδρεῖον τῆς βουλῆς καὶ οἱ βουλευταί· εἰς ἐνδειξιν δὲ πένθους καὶ ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ ἐκλεκτοῦ οὗτης μέλους ἡ βουλὴ διέκοψε τὴν Τρίτην τὴν συνεδρίαν αὐτῆς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὰ τελευταῖα τηλεγράφημα ἐκ τοῦ Ἀκρωτηρίου βεβαιοῦν ὅτι οἱ στρατηγοὶ τῶν Μπόερς Μπόας καὶ Δελαρέυ συνειφώνησαν ἐπὶ τῶν κυρίων ὅρων τῆς ὑποτάξεως. Μεγάλας δυσχερείας παρουσιάζει ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος τοῦ ἀφορώτος τοὺς ἐπαναστάτας τοῦ Ἀκρωτηρίου.

— Ὁ μητροπολίτης Μελενίκου Ἰωακείμ Φερσουλὸς μεταβαίνει ἀπὸ Δεμισιὰρ εἰς τὴν πλησιόχωρον κώμην ὅπου τελέσει λειτουργίαν, ἐδολοφονήθη κατ' ὅδον ὑπὸ Βουλγάρων. Τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἶνε ἀνάστατον ἐνεκα τοῦ νέου τούτου κακοεργήματος τῶν Βουλγάρων. Οἱ Πρόξενοι τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐτηλεγράφησαν εἰς Σέρρας ζητούντες λεπτομερεῖς πληροφορίες περὶ τῆς δολοφονίας. Ἐπίσης τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ Βούλγαροι ἀπεπεράθησαν νὰ δολοφονήσουν τὸν ἐπίσκοπον Πολιανῆς Παθρίνιον ὅστις ὡς ἐκ θαύματος διέφυγε τὴν κίνδυνον.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ ἐξ Ἀρτῆς βουλευτὴς κ. Καραπάνος προσέβαλε τὴν ἐξῆς σπουδαιότητα ἐπερώτησιν:

Ἐθνησοεισὺθ εἰσῆσις μερίστην ἐνέχουσα ἐθνικὴν σημασίαν, ὅτι ἐδολοφονήθη ὑπὸ Βουλγάρων ὁ ὀρθόδοξος Μητροπολίτης Μελενίκου. Τὰ γενόμενα μέχρι τοῦδε ἐν Μακεδονίᾳ μαρτυροῦσι πόσον καταδικαστικὰ αὐτοῖς ἡ ἐθνικότης ἡμῶν καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα· ἀλλὰ μέχρι σήμερον δὲν ἔφθασαν τὰ γενόμενα μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ δολοφονῶνται Ἀρχιεπισκοπικοὶ ὀρθόδοξοι ὑπερασπιστοὶ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα. Δὲν ἔχουμεν δικαίωμα ἀμέσου ἐπεμβάσεως, ἔχομεν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ φροντίσωμεν, δι' αὐτοῦσθετος τρόπον καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἀσθενεῖς ἡμῶν δυνάμεις ἐπιτρέπουσι, διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀδικουμένων ὁμοφυλῶν. Δὲν ἡξεύρω ἂν ἡ εἰδήσις εἶνε ἀληθὴς, διότι ἐνέχει μερίστην σημασίαν ἐνδεικνύουσα μέχρι τίνος βαθμοῦ ἐντείνονται αἱ ἐνέργειαι τῶν Βουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ. Παρακαλῶ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ἐάν πράγματι ἐγένετο ἡ δολοφονία τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

Ζαίμης (Πρωθυπουργός). Μέχρι τῆς 2ας ὥρας μ.μ. τῆς σήμερον οὐδεμία εἰδήσις ἐπίσημος ἐλήφθη περὶ τῆς δολοφονίας ταύτης, οὔτε παρὰ τοῦ ἐν Ὁθριαλονίᾳ οὔτε παρὰ τοῦ ἐν Σέρραις Προξένου. Ὑποθέτω ὅτι ἡ εἰδήσις εἶνε ἀπλὴ φήμη.

Καραπάνος. Ἦθελον παρακαλέσει τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ προκαλέσῃ πληροφορίαν παρὰ τοῦ ἐκεί Προξένου καὶ ἀνακοινώσῃ αὐτὴν εἰς ἡμᾶς.

Ζαίμης (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχω δυσκολίαν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὴς ἡ εἰδήσις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν (25 Μαρτίου) ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐωρτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ λαμπρότητος. Τὴν 10 π. μ. ὥραν ἐτελέσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως ὁδο-λογία εἰς ἡν παρευρέθη ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ ἅπαντα αἱ ἀρχαί. Ἀπὸ τῶν ἀνακτόρων μέχρι τοῦ ναοῦ εἶχον παραταχθῇ στρατεύματα ἐκ τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν, οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν καὶ ἄγχινα ναυτῶν. Τὸ γενικὸν πρόσταγμα εἶχεν ὁ πρίγκηψ Νικόλαος. Τὸ ἐσπέρας ἄπαντα τὰ ὁμόκτια καταστήματα ἦσαν φωταγωγημένα, οἱ δὲ φητῆται διαγράφανταν λαμπροφάνειαν, ἥτις περιέλαβε τὰς κυριωτέρας ὁδοὺς. — Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν Κυ-

ριακὴν ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα Μαρία μετὰ τοῦ συζυγοῦ αὐτῆς· θὰ διαμείνῃ 2-3 μῆνας. — Εἰς τὸ κακοεργητικὸν ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι ἡ δικὴ Καρατάλη διὰ τὸν φόνον Κασαβέτη. Περαιτοῦται δὲ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα σήμερον ἡ αἰτιση. — Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐπαρατώθη ἡ περὶ τῶν εὐθύνων τοῦ πολέμου συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ· εἰς ἣν οὐδὲν προσέκυψε τὸ ὥφελον. Οἱ μὲν ἐκατηγόρουν τοὺς δὲ καὶ τίποτε περισσώτερον. Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις, ἥτις καὶ ἐξακολουθεῖ εἰσεῖτι. Ἀγωνιστὸν δὲ εἶναι κατορθωθῇ ἡ ἀποπεράτωσις αὐτῆς ἐντός τῆς προσεχούς ἐβδομάδος. — Ἀπεβίωσε καὶ ἐκδηύθη χθὲς μετὰ τῶν εἰς τὸν βαθμὸν του προσκομιστῶν τιμῶν, ὁ ἀντιστράτηγος Ἀντώνιος Μαυρομυχαλὴς χρηματίας δις ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἄπαξ τῆς Παιδείας.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων πρὸς τὸ Πρακτορεῖον, οἱ Ἕλληνες φοιτηταὶ μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐώρτασαν τὴν Ἑθνικὴν ἐορτήν. Εἰς τὸ παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Δηλιγιάννη γεῦμα, ἀντηλλάγησαν πατριωτικώταται προποδοί. Ὁ κ. Δεκαλὸς ἐνεκέρθη τὸ κ. Δηλιγιάννη. Ὁ δὲ κ. Λομπὲ ἀπέστειλε συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν βασιλέα Γεώργιον. Ἀπειρα τηλεγράφημα εἶλαβε ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ ἐορτῇ· εἰ δὴν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Σχετικὸς ὅμως τὰ περισσώτερα συγχαρητήρια τηλεγράφημα εἶλαβε ὁ Βασιλεὺς ἐκ τῆς Κρήτης. Βουλευταί, δήμαρχοι, πολιτευταὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Βασιλέα συγχαρητήρια τηλεγράφημα ἐπὶ τῇ ἐπιτελείᾳ τῆς Ἑθνικῆς ἐορτῆς μας, πολλὰ τῶν ὁποίων εἶνε λίαν συγκινητικὰ διὰ τὰς πατριωτικὰς τῶν εὐχὰς. Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν ἀμέσως πρὸς τοὺς Κρήτας εὐχαριστῶν διὰ τὰ συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τῶν. Εἰς πολλοὺς δὲ τῶν ποιεργῶντων Κρητῶν ὁ Βασιλεὺς ἀπαντῶν ἡλικίᾳ ὅπως κατὰ τὸ προσέχοντος ἐτος οἱ Κρήτες συνεστῶσιν ἡνωμένοι μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος τὴν Ἑθνικὴν ἐορτήν. — Κατ' ἔτος ὁ Βασιλεὺς συνειβίει νὰ μὴ εὐρίσκειται εἰς Ἀθήνας τὴν ἡμέραν τῆς ὀνομαστικῆς ἐορτῆς του. Καὶ ἐφέτος λοιπὸν θ' ἀπέλθῃ ἐντεῦθεν μὴ ἀπάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα ὁ Βασιλεὺς θὰ διέλθῃ τὴν ἐπέτειον τῆς ἐορτῆς του εἰς τὴν Χαλκίδα, ἐνθα θὰ μεταβῇ διόκληρος ἡ Βασ. Οἰκογένεια. Ὁ Βασιλεὺς μελετᾷ τὸ ταξίδιον τοῦτο, ὅπως πρᾶσθαι εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς Χαλκίδος, περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὁποίας ἐπανελθόντες ἐπαρκελήθη. — Ὁ Ἀριστὴς τῆς Κρήτης Πρίγκηψ Γεώργιος θὰ διέλθῃ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς λοιπῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ Δουκικοῦ ζεύγους. Τὸν πρίγκηψ Γεώργιον θὰ μεταφέρῃ ἐκ Κρήτης εἰς Πειραιᾶ ἡ θαλαμηγός « Ἀντι-τρίτη» περὶ τὰ μέσα τῆς Μεγάλῆς Ἐβδομάδος.

— Εἰς τὸ πρῶτον περικύβοντα ἐτελέσθησαν προσγῆς περὶ τὴν μισσημέραν τὰ ἐγκαίν

καθ' ὃς ἐπιπτεν ἡ Μητρόπολις τοῦ γένους. «Ὡς τῆς ἀνεκδιηγήτου, ἔγραφεν ὁ ἀνώνυμος βιβλιογράφος, ὃ τῆς ἀνεκδιηγήτου καὶ ἀνεοήτου καὶ ἀφράστου συμφορᾶς. Ἦνικα γὰρ ἐγὼ ὁ ἐλεεινὸς ταῦτα τὰ ρήματα ἔγραφον, Τοῦρκοι τὴν Κωνσταντίνου πολιορκοῦσι, καὶ τὰς ἐλεπόλεις οὕτως ἐγγὺς ἤγαγον αὐτῆς, ὥς ἀπέχειν τῆς τάφρου μόλις δέκα πόδας. Καὶ νύπτουσι τὸ τεῖχος ἀδιαλείπτως διὰ τῶν καλουμένων σκευῶν. Πέτραι δὲ εἰσιν ἀμαξοπληθεῖς, καὶ κλίμακες καὶ πύργους παρεσκευάσαντο, καὶ προσδοκίμοι εἰσὶ καθ' ἑκάστην ὥραν ἐλεῖν αὐτήν. Οἱμοὶ φίλτατη πατρίς τοῦ κινδύνου καὶ τῆς περιφρονήσεως ἦν ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν κατεφρονήθη. Ἀλλὰ φεῖσαι Κύριε, ἄνες Κύριε, σπλαγχνίσθητι μόνε φιλόφρονε, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῶν προσδοκωμένων κακῶν, ὅτι ἐπὶ σὲ μόνον τὰς ἐλπίδας ἔχομεν. (Ἐν κώδικι τῆς βιβλιοθήκης Νεαπόλεως III—B—26).

Δὲν ἤξεύρω διατί τὸ λανθάνον τοῦτο σημεῖωμα τοῦ ἀγνώστου τῆς ἀλώσεως θρηνητοῦ μοῦ συνεκίνησε πάντοτε τὴν καρδίαν.

Δὲν ἐξεύρω διατί συνεδύασ' αὐτὸ πάντοτε' ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ἀνεπαίσθητος πρὸς τὴν καλογορίαν τῆς δημόδους Μούσης, ἥτις

..... ἐμαγέρευε
ψαράκια στὸ τηγάνι
καὶ μιὰ φωνή, ψιλὴ φωνή
ἀπανωθεῖο τῆς λέγει.
«Πῆψε, γρηῃά, τὸ μαγερεῖο
κ' ἡ Πόλι θὰ τουρκέψη».
— «Ὅταν τὰ ψάρια πεταχθῶν,
καὶ βγοῦν καὶ ζωντανέψουν
τότε κ' ὁ Τοῦρκος θέλα 'μπῆ
κ' ἡ Πόλι θὰ τουρκέψη».
Τὰ ψάρια ἐπεταχθήκανε,
τὰ ψάρια ζωντανέψαν
κ' ὁ ἀμνηρὰς εἰσέβηκεν
ἀτὸς του καβαλλάρης.

Καὶ μεταφερεται ὁ νοῦς μου εἰς τὸ ἐτοιμοθάνατον Βυζάντιον, καὶ φαντάζομαι τὴν φρίκην τὴν καταλαμβάνουσαν τὰ πλήθη ὅτε ἤκούτο ὁ βρόμος τῶν τηλεβόλων τοῦ Οὐρβανοῦ. Καὶ μίξα μετὰ μίαν ἐπιπτον αἱ ὑπῆκται τῶν πολιορκωμένων ἐλπίδες. Ἐτελέσθη ἡδὴ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἡ τελευταία λειτουργία, καὶ ἀντήχησαν οἱ θόλοι τῆς Ἀγίας Σοφίας τοὺς γόους τῶν παρισταμένων, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ μετέλαβε τὸ ὕστατον τῶν ἀχράντων τοῦ Θεοῦ μυστηρίων. Ἐῖχεν ἤδη προσφωνήσει συγκεκινημένος τὴν στρατιάν τῶν μαρτύρων, εἶχεν ἤδη μετὰ τὴν Θεῖαν κοινωνίαν ἀποχαιρετίσει ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐν αἷς τότε τὸ ὕστατον ἤκούτο «Ἑλλήνος Βασιλεὺς ἡ φωνή, δακρύων δακρύοντας τοὺς περὶ αὐτόν. Ἦτο σκηνὴ ἐξ ἐκείνων αἵτινες ρηγνύουσι τὴν καρδίαν. «Εἰ καὶ ἀπὸ ξύλου ἄνθρωπος ἦ ἐκ πέτρας ἦν, οὐκ ἐδύνατο μὴ θρηνηταί», λέγει αὐτόπτης μάρτυς τῆς θλιβερᾶς σκηνῆς. Ἀλλὰ δὲν ἦτο ὥρα συγκινήσεων· ἦτο ὥρα ἐκπληρώσεως τοῦ τελευταίου καθήκοντος πρὸς τὴν πατρίδα. Τῆς τελευταίας νυκτὸς τὸ βραχνόν «φύλακες γρηγορεῖτε» ἀντήχει ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ τῶν πύργων, οὗς ἐπιθεώρησε νύκτωρ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὅλοι ἀνέμενον ἐν συγκινήσει καὶ ταραχῇ ἐσχάτη παρὰ τὰς ἐπάλξεις καὶ τὰς πύλας ἀγρυπνοὶ τὴν ἀνατολὴν τῆς ἀποφράδος ἐκείνης ἡμέρας, ἥτις ἐμελλεν ἐπισφραγίζουσα τοῦ ἔθνους τὴν δουλείαν, νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἐθνικὸν ἐχθρὸν ἀνεκκλησίαστον τὴν Ἀγίαν Σοφίαν καὶ ἀδασίλευτον τὴν Πόλιν, κυλινδουμένην εἰς τὸ τίμιον αἷμα τῶν ὑπερμάχων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ ὁμῶς τῆς ἐσχάτης θυσίας δὲν μετεῖχεν ὁ ἀντιγραφεὺς τῶν βιβλίων καὶ ὁμῶς ἀμέτοχος ἐτηγάνιζε τὰ ἰχθυῖδια αὐτῆς ἡ καλογραῖα.

Συγχωρήσατε τοὺς πλανηθέντας ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἐκείνῃ ὥρᾳ. Ἦσαν αἰσιόδοξοι λάτραι τῆς πατρίδος θρησκείας, ἐμπεποτισμένοι μέχρι τῶν μυχαιοτάτων τῆς καρδίας τὴν πίστιν πρὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Βυζαντίου, πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἑλλάδος, πρὸς τὴν ἄνωθεν ἀναπόφευκτον σωτηρίαν. Περιεπόλουν ἴσως τὴν μνήμην αὐτῶν αἱ παραδόσεις περὶ τῆς κτίσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αἱ εὐδοίαι προσδοκίαι περὶ ἀθανασίας αὐτῆς. Ὑπάρχουσιν ἀληθῶς πόλεις,

αἱ θεωροῦσιν ἀθανάτους οἱ λαοί, ὧν τὴν κτίσιν πιστεύουσι συνδεομένην πρὸς θαύματα ὑπερκόσμια. Ὅτε ὁ ξανθὸς τοῦ Φιλίππου γόνος ἔκτισε τὴν ἐπώνυμον αὐτοῦ Ἀλεξάνδρειαν, ἐμυθεύετο, ὅτι ὄρεα ἐπιπτάνα διέσπειραν τὰ ἄλφιτα, δι' ὧν ὁ ἀρχιτέ των τοῦ Ἀλεξάνδρου Δεινοκράτης εἶχε χαραῖξει τὸ περίγραμμα τῆς κτισθησομένης πόλεως, καὶ ἐθεωρήθη τοῦτο οἰωνὸς δεινῶν τὴν μέλλουσαν εὐρύτητα καὶ δύναμιν τοῦ κτισματος τοῦ μεγάλου κατακτητοῦ. Ὅτε δὲ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἔκτισε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐχάραξε κατὰ τὴν παράδοσιν αὐτὸς διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ δόρατος τὴν γραμμὴν τοῦ περιδόλου τῆς νέας πόλεως, ἐπόμενος εἰς θεῖον ὁδηγὸν ἀόρατον εἰς τὴν συνομίαν τοῦ βασιλέως, προπορευόμενος μὲν αὐτοῦ μυστηριωδῶς, δίδοντα δὲ τὸ περάγγελμα διαστάσεων εὐρυτάτων καὶ ἐκτάσεως ἀπεράντου τοῦ Βασιλείου κτίσματος. Τὴν δὲ πιστευομένην ἀθανασίαν καὶ εὐτυχίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως χαρακτηρίζει ἡ προσωποποίησις τῆς Τύχης αὐτῆς καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτῆς Ἀνθοῦσα.

Ἡ καρτερικὴ πεποίθησις εἰς τὴν τοιαύτην ἀθανασίαν, ἡ ἀκράνδαντος προσήλωσις εἰς τὸν θεὸν τῶν πετέρων ἰδοὺ οἱ λόγοι οἱ ἀποστήσαντες τὸν βυζαντινὸν βιβλιογράφον ἀπὸ τῶν τειχῶν καὶ τοῦ στριτοπέδου, οἱ ἐγκλείσαντες τὴν καλογραῖαν εἰς τὴν κέλλαν αὐτῆς. Ἀλλ' ὑπὸ ἄλλους ὁρους ἀνεμένονεν νὰ ἴδωμεν τὸν λόγιον ἀποπτύοντα τὸν κάλαμον αὐτοῦ καὶ τὰς δέλτους καὶ σπεύδοντα παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ μαχομένου βασιλέως του, ὑπὸ ἄλλους ὁρους ἀνεμένονεν νὰ ἴδωμεν τὴν καλογραῖαν ἐπὶ τῆς στάγης μίας τῶν οἰκίων τῶν ἐγγὺς τῶν τειχῶν κατακρημνίζουσαν κεράμους ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῶν εἰς τὴν πόλιν διελανδυντῶν πολεμίων, ὡς ἡ ἀρχαία ἐκείνη Ἀργάδα ἡ φονεύσασα διὰ κεραμίδος τὸν Πύρρον τὸν ἀνταγωνιζόμενον πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς ἡ κείρουσαν τὴν κόμην αὐτῆς, ὡς αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες τῶν Καρχηδονίων, ὅπως χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν σχοινίων ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πιπτούσης πατρίδος. «Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε ὕπαγε εἰς εἰρήνην» εἶπεν ἀληθῶς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν θεραπευθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ γυναῖκα, ἀλλ' οὐδεὶς ποτε θεὸς ἢ δαίμων ἔδωκεν εἰς ἐθ. ἡ ἀγωνιζόμενα τὸν ἐσχατὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα τὴν ὑποθήκην ν' ἀναμένωσι τὰ πάντα ἄνωθεν νὰ αἰσιοδοξῶσιν ἀναθέτοντα τὴν ἰδίαν διάσωσιν εἰς τὴν πεποίθησιν τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος δόξης. Ἡ πίστις εὐλογεῖ τὸν ἀγωνιζόμενον, δὲν ἀρκεῖ νὰ σώσῃ τὸν ἀπρακτοῦντα. Καὶ εἶχον δίκαιον οἱ ἀρχαῖοι λέγοντες. «Σὺν Ἀθῆνᾳ καὶ χεῖρα κίνει». Ἡ ἱστορία, διδάσκει καὶ ποδηγετεῖ τὸν φρενηματίαν, ἀλλ' αἱ μαρνανθεῖσαι δάφναι τοῦ παρελθόντος δὲν μεταβάλλονται ὡς ἐκ θαύματος εἰς χλωρὰς ὅταν μαδῶσιν αὐτὰς χεῖρες ἀργαί. Καὶ ὅσakis μὲν ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχετο τῶν ἀξιομάτων τούτων, περιέτρεψε τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἡ νίκη, ἀλλ' ὅσakis ἐγεινεν ἐπιλήσμων αὐτῶν ἐθρήνησε πικρῶς.

Ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μυραθῶνι καὶ ἐχάρησαν φανταζόμενοι ὅτι συνηγωνίζετο μετ' αὐτῶν ὁ τραγόπους Πάν καὶ ὁ ἥρως Ἐχετλαῖος οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κτηνοτρόφων καὶ τῶν ἀροτριῶντων ἀγροτῶν τῆς Ἀττικῆς, διότι οἱ εὐλαβεῖς ἐκεῖνοι κτηνοτρόφοι καὶ ἀγρόται ἠγωνίσθησαν αὐτοὶ ἐναντίον τῶν Περσῶν ἐκθιμῶν ὑπὸ τὴν σημίαν καὶ μετ' τὴν προστασίαν τῶν πατρῶν θεῶν. Ἐνίκησαν δὲ καὶ ἐχάρησαν ἐν Σιλαμῖνι, διότι δὲν ἠρκεσθῆσαν εἰς τὴν συμμάχον τοῦ Δία καὶ τῶν Διάκιδων, ὧν τ' ἀγάλματα ἔφερον ἐξ Αἰγίνης, ἀλλ' ἐπέβησαν αὐτοὶ τὸν ἀπαράμιλλον ἐκείνον ἥρωισμὸν τὸν ἀγαρόντα εἰς τὴν πολύκροτον νίκην. Ἐθραιάδευσε ὁ βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς ἐναντίον τῶν πολιορκούντων τὴν Κωνσταντινούπολιν Ἀράβων, διότι δὲν περιωρίσθη ἀγωνιζόμενος ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνης τῆς Θεοτόκου οὐδ' ἀνέμενε τὰ μετὰ τοῦ βυζαντινοῦ στόλου καὶ βυθίζουσιν τὰ σκάφη τῶν πολεμίων πάντα εἰς πάντα ἐκ τῆς Παρθένου, ἣν ἐφαντάζετο συμμαχομένην, ἀλλ' ἠδυνήθη νὰ ψάλλῃ ἀκάθιστος ὁ νικητὴς λαὸς τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια ἀφ' οὗ πρῶτον διημφισόηθη γενναίως

πρὸς τοὺς βαρβάρους τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἣν δὲν ἤθελε νὰ ἴσῃ δουλουμένην καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸς ὁ Πατριάρχης Σέργιος τῶν ἱεραρχῶν ὁ πρῶτος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος τῶν μαχητῶν δὲν ὠκνήσε καὶ αὐτὰ τῶν ἱερῶν ναῶν τὰ σκεύη νὰ μετασκευασθῇ εἰς ὅπλα χάριν τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος. Καὶ πάλιν ὁ ἑκκλησία ἐσῴσε τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἀπὸ τῶν ἱερῶν σκευῶν ληφθέντων χρημάτων, ὅτε Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐνίκησε τοὺς Νορμαννοὺς δι' αὐτῶν, ἅμα καὶ τῆς ἀνδρείας τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ καὶ προκινδυνεύσας τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐν τοῖς πρώτοις ὡς ἀκαταπόνητος ἅμα στρατηγὸς καὶ καρτερικὸς στρατιώτης. Οὐδ' ἐσταύρωσε ἐπειτα ὁ ἱπποτικός ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ μικροφύχως τὰς χεῖρας ὅτε, ἀγωνιζόμενος πρὸς τοὺς Παφλαγίτας ἀπέβαλε καὶ αὐτὸ τὸ ὁμόφορον τῆς Παναγίας ὅπερ κρατῶν δίκην σημαίας προηγείτο τῆς στρατιᾶς, ἀλλ' ἀνδρωθεὶς ἐνίκησε τοὺς τῶς νικητὰς καὶ κατέβαλε διὰ τῶν δαλῶν τοὺς πολεμίους τοῦ Βυζαντίου.

Ἀλλ' ἐθρήνησεν ὁμῶς ἡ Ἑλλὰς τὴν ὑποδούλωσιν αὐτῆς ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους, ὅτε ὁ τελευταῖος στρατηγὸς τῶν Ἀχαιῶν Δάιος, μετὰ τὴν ἀτυχὴ παρὰ τὴν Λευκοπέτραν μάχην φυγὼν εἰς τὴν πατρίαν Ἀρκαδίαν ὑπέλαθεν, ὅτι ἐκπληροῖ τελείως τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθήκον φρονέων τις γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ διὰ τῆς αὐτοκτονίας προσφέρει ἐαυτὸν ἱλαστήριον θῦμα εἰς τοὺς πατέρας θεοὺς. Ματαίᾳ καὶ ἀνανδρῶς θυσίᾳ ἀναξία τῶν θεῶν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀθάνατοι δὲν ἤθελον τὴν ἄσκοπον χύσιν τοῦ αἵματος ἐκείνου τοῦ ἐκρεῦσαιτος ἀπὸ ψυχῆς λιποθύμου, καὶ τὸ καθήκον τοῦ Δικαίου ἦτο νὰ πᾶσῃ ἐκεῖ ὅπου εἶχε τάξει αὐτόν ἡ Ἑλληνικὴ πατρίς καὶ ἀγωνισθῇ πρὸς διάσωσιν τῆς Κορίνθου, εἰς ἣν εἰσήλανε νικητὴς ὁ ὕπατος τῶν Ρωμαίων. Αἱ δὲ φλόγες τῆς πυρποληθείσης ὑπὸ τοῦ Μομίλου Κορίνθου αἱ ὑπὸ τὸν ἦχον τῶν πολεμικῶν σαλπύγων τοῦ νικητοῦ ἀναδίδουσαι τὰς πυρίνους αὐτῶν γλώσσας οἰοῦναι συναπετέφρουσαν μετὰ τῆς Κορίνθου αὐτὴν τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων, ἣν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι σκαιῶς μεγαλαυχούντες, ἀλλ' ἀνάνδρως πολεμοῦντες οἱ τελευταῖοι τῶν Ἀχαιῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἀφίκετο ἐξ Ἀρτης ὁ κ. Κων. Γ. Βασταρούλας ἔμπορος, ἐκ Μαργαριτίου τῆς Ἡπείρου οἱ κ. κ. Εὐ-ἀγγελος Σ. Νέσης καὶ Χρῆστος Μπακαγιάννης, ἐκ Φαρσάλων ὁ κ. Ἀθαν. Γρ. Φασούλης ἀρχιποιμὴν καὶ ἐν τῇ μέλλοντι ὑποψήφιος Δήμαρχος Καλαρρυτῶν.

— Ἀφίκετο ἐκ Καλαρρυτῶν ὁ κ. Πέτρος Νέσης.
— Ἀνεχώρησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διὰ Πατρῶν ὁ κ. Ἀθαν. Οἰκονόμου ἐμποροπαντοπώλης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λεωνίδου καὶ Δελφινεώρη πρὸς κατασκευὴν Τυρῶν καὶ Βουτύρων ἀνὰ τοὺς Δήμους Φαρρῶν καὶ Δύμης.

— Τὴν παρελθ. Κυριακὴν 17 τοῦ ἐχθροῦ ἀπεβίωσαν ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Λασινίτσας τοῦ Ζηγορίου τῆς Ἡπείρου Ἰωάννης Κωνσταντίνου Ράμος, ἀφήσας νεαρὰν σύζυγον καὶ πέντε μικρὰ τέκνα. Στυλοποιήθη ἀπὸ καρδίας τὴν ἀτυχὴ σύζυγον τοῦ καὶ τὰ ὀρφανὰ τέκνα του.

Εἰδοποιοῦνται διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» νὰ ἐμβαδύσωσι ταύτην.

ΜΕΓΑ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΤΟΠΟΛΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τὸ κέντρον τῶν Ἡπειρομακεδόνων
(Γωνία ὁδῶν Δελφινεώρη, Λεωνίδου, Ζήνωνος
καὶ Ἀχοινιάτου)

Ἐν αὐτῇ εὐρίσκει τις ἅπαντα τὰ εἶδη Ἀποικιακῶν καὶ ἐσθίων εἰς τὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ. Μεγάλῃ ἀποθήκῃ βουτύρων καὶ τυρῶν εἰδικῶς κατασκευασμένων παρὰ τοῦ κ. Ἀθαν. Οἰκονόμου τακτικῶς κατ' ἐποχὴν μεταβαίνοντος πρὸς τοῦτο. Ἰδιαιτέρον τμήμα ἐστὶν τοῦ φαντάσματος τῆς ὥρας. Πληθύνονται δὲ ἐξαιρέτως. Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ ἀκρά περιποίησις.

Ἐπισκεφθεὶτε καὶ θὰ πεισθῆτε.